

[Peter Nielsen.]

Det er en højst besynderlig situation, der efterhånden er skabt med hensyn til navigationsuddannelsen. De mange nye opfindelser og instrumenter bevirker, at uddannelsen er blevet mere kompliceret. Man anerkender også nødvendigheden af, at der til navigationsundervisningen knyttes et instrumentskib, og har som en foreløbig løsning ment at kunne foreslå, at en af vore statsisbrydere bruges hertil. Det kan imidlertid kun blive noget interimistisk, og idealet må være at få et skib, der specielt er bygget til undervisningsbrug. Det er der imidlertid ikke råd til i øjeblikket. Derimod foreslås det at opretholde en undervisning på skolesejlskibe, hvor søfolk skal tvinges til at lære noget, de overhovedet ikke mere har brug for. Alt dette unødvendige koster staten mange penge, samtidig med at man ikke har råd til at bringe undervisningen op på højde med de krav, der i dag stilles til moderne navigationsundervisning. Forstå det, hvem der kan!

Vil man virkelig fastholde kravet om skoleskibssejls for voksne sømænd, kan skoleskibet „Danmark“ næppe dække behovet, og hvad mon finansministeren vil sige til kravet om yderligere penge til et skoleskib, navnlig når man ved, at det ikke er påkrævet af uddannelsesmæssige grunde. Vil man tvinge den voksne sømand på skoleskib, stiller man ham ikke lige med aspiranten, idet skibsrederen altid kan tilrettelægge aspirantens sejls således, at han er hjemme, når skoleskibet afgår, medens det vil bero på et tilfælde, om sømanden kan være det. Vi kan løse problemet både med de 4½ eller 6 måneders skoleskibssejls og problemet med anskaffelsen af et nyt skoleskib ved at fritage voksne sømænd for skoleskibssejls. Sidste gang vi behandlede forslaget, forstod jeg på venstres ordfører, at man ikke var utilbøjelig hertil. Det må være muligt at skaffe et flertal herfor, idet vi i udvalget kan forhandle om, hvilke krav til alder og sejltime man i så fald skal stille; men idealet ville altså være, at man fuldstændig frafaldt kravet om skoleskibssejls.

Skal man sikre en ligestilling, er det også nødvendigt, at sømændene bliver repræsenteret i det påtænkte uddannelsesråd, der omtales i § 26 i lovforslaget om nautiske

eksaminer. Det vil derfor være påkrævet, at vi i udvalget ser på dette råds sammensætning. I samme forbindelse er det værd at gøre opmærksom på, at lovforslaget også omfatter fiskernes uddannelse. Derfor må der også åbnes mulighed for fiskerne til at blive repræsenteret.

Men det er jo ikke alene på kommandobroen, at aspiranterne forsøger at fortrænge sømændene, det gælder også på dækket, hvor man anvender aspiranter i stedet for søfolk. Det er mere end betænkeligt, idet vi i øjeblikket har en yderst nødtørrtig bemanningsskala — og den i bemandingslovforslaget er ikke større. Hvis drenge og unge mennesker så yderligere skal erstatte voksne søfolk, er sikkerheden til søs stærkt truet. Sømændene har da også for længst ordnet det spørgsmål selv, idet aspiranterne ifølge overenskomsten ikke kan medregnes i den normerede besætning. Derfor lod den tidligere handelsminister også aspiranterne fuldstændig udgå af sit forslag, men det vakte jo folketingsflertallets modstand, og den højtærede handelsminister har derfor stillet det kompromisforslag, at aspiranterne ikke normalt kan medregnes til dæksmandskabet. I forhold til den nugældende lov, hvorefter de ubetinget kan medregnes, er det foreliggende forslag et stort fremskridt, og for så vidt skulle det også være fyldestgørende nok, hvis ikke det netop var søfartsforhold, det drejede sig om. Til søs har det unormale en stærk tilbøjelighed til at blive det normale, og et skib, der er hjemmefra i årevis, kan nemt blive betragtet som værende på unormal sejls, og så behøver de normale forhold først at indføres, når det kommer til dansk havn. Jeg påskønner, at der her er forsøgt en art mæglingsforslag, men forstår egentlig ikke nytten af det. Som omtalt er de to parter enedes om ubetinget at tage aspiranterne ud af bemanningen, og endvidere må man være dækket ved forslagets § 39, efter hvilken et skib kan gå underbemandet fra havn, for så vidt det er ugørligt at komplettere besætningen og skibsføreren i øvrigt finder det forsvarligt; man skal dog hurtigst gørligt sørge for at få besætningen bragt op på den lovlige størrelse. Hvorfor så dette stk. 7 i § 7? Det skulle dog vel være dobbelt konfekt, hvis det ikke er sådan, at begrebet „normalt“ skal fortolkes meget